

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobce: Q. D. P.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti **žalovanému: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2012, č. j. CPR-7425-2/ČJ-2012-9CPR-V234, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 11. 2012, č. j. 78 A 13/2012 - 18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále též „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba pro opožděnost. Odmítnutá žaloba směřovala proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2012, č. j. CPR-7425-2/ČJ-2012-9CPR-V234, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytových agend, ze dne 11. 5. 2012, č. j. KRPB-75925-37/ČJ-2012-060028-SV. Posledně zmíněným správním rozhodnutím bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném v rozhodné době (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Stěžovatel v kasační stížnosti namítl, že napadené usnesení vydal místně nepřislušný soud, a to vzhledem k ust. § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 7 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Dle

pokračování

těchto ustanovení je místně příslušným soudem k projednání žaloby proti rozhodnutí o správním vyhoštění ten soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni. Správní orgán, který rozhodoval v prvním stupni, má sídlo v obvodu Krajského soudu v Brně, stěžovatel tak má za to, že o odmítnutí jeho žaloby rozhodl místně nepřislušný soud.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána osobou k tomu oprávněnou, je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, stěžovatel je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Důvod kasační stížnosti odpovídá důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Zdejší soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, zkoumal při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Jedinou uplatněnou kasační námitkou je námitka místní nepřislušnosti Krajského soudu v Ústí nad Labem, který vydal napadené usnesení o odmítnutí žaloby pro opožděnost. Této námitce zdejší soud nepřisvědčil.

Vzhledem k tomu, že s. ř. s. nemá vlastní úpravu zkoumání místní příslušnosti soudu, je třeba plně v souladu s § 64 s. ř. s. vyjít přiměřeně z úpravy v prvé a třetí části zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). V tomto smyslu lze poukázat na § 105 odst. 1 o. s. ř., dle kterého soud zkoumá místní příslušnost jen před tím, než začne jednat o věci samé, nebo rozhodl-li o věci samé bez jednání, jen před vydáním rozhodnutí. Dle zmíněného ustanovení dále platí, že později místní příslušnost soud zkoumá pouze k námitce účastníka, která byla uplatněna při prvním úkonu, který účastníku přísluší.

Zkoumání místní příslušnosti soudu se koncentruje na počátek řízení, přičemž platí, že v případě, kdy svou místní nepřislušnost nezkonstatuje soud z úřední povinnosti a ani nebyla předmětem námitky nepřislušnosti, která by dodržela limitaci pro její uplatnění, může dojít ke zhojení místní nepřislušnosti. Místně nepřislušný soud se pak stává příslušným, k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2007, č. j. 8 Azs 118/2006 - 81 (dostupný stejně jako další zde citovaná rozhodnutí zdejšího soudu z www.nssoud.cz).

V nynější věci byla žaloba adresována Krajskému soudu v Ústí nad Labem, který o žalobě také rozhodl, v průběhu řízení přitom nebyla jeho místní příslušnost žádným způsobem zpochybněna. Poprvé se námitka místní nepřislušnosti objevuje v kasační stížnosti. K obdobné situaci se Nejvyšší správní soud již v minulosti vyjadřoval, a to např. v rozsudku ze dne 22. 2. 2007, č. j. 2 Azs 156/2006 - 38, na který lze odkázat a ze kterého vyplývá, že nedostatek místní příslušnosti krajského soudu, který ve věci rozhodoval, namítaný až v kasační stížnosti, zásadně nezpůsobuje zmatečnost řízení a není tak důvodem pro zrušení jeho rozhodnutí. To platí i pro nynější věc, v níž došlo ke zhojení místní nepřislušnosti krajského soudu.

Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, proto ji dle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v soudním řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení o kasační stížnosti žádné náklady.

Poučení : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. března 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu